

Dag 109, dinsdag 10 juli 2018. Vanmorgen nog met zijn drieën op pad en ontbijten bij de eerstvolgende Albergue. Vanaf het terras heb je mooi zicht op de Camino en we zwaaien naar alle bekende pelgrims, Leonardo, en daar komt Louise uit Quebec weer langs, en nog mee bekenden, maar daarvan weten we de naam nog niet. We hebben een goede keuze gemaakt om gisteren door te lopen en niet in Portomarin te blijven. We zijn nu zo'n 8 kilometer voor de meute en dat hopen we zo te houden want het is de hele dag heerlijk rustig op de route. We lopen bijna alleen, en dat 3 dagen voor Santiago. Bij de volgende stop nemen weer wat eten en drinken. Aan een ander tafeltje zitten drie vrouwen 'op leeftijd', en we raken aan de praat. Ze komen uit the US of A, en lopen de Camino vanaf Sarria, nu op hun derde dag. We vertellen onze verhalen en dan vraagt een van hen of ze een foto mag nemen. We poseren en vragen of ze de foto wil doorsturen. Als we na het afrekenen buiten komen heeft ze hem al via mijn website op de mail gezet. Mierlo start meestal er later, maar komt er ook bij als we onderweg zijn. Agatha en ik gaan in een lekker tempo door, Mirko en Giulia, beiden uit Italië, blijven wat achter, later zal blijken waarom. Tijdens de lunch in Palais del Rey komen we weer samen en lunchen bij een Albergue. En dan stopt voor het terras en bestelauto, en een man laat rugzakken en koffers uit en weer in. Het is een van de luxe op de Camino. Voor 5 euro per keer kun je je bagage laten vervoeren naar het volgende slaapadres. En zeker op dit laatste stuk maken velen daar gebruik van. Behalve de die-hard pelgrims natuurlijk... Voor mijn Camino had ik twee basisprincipes: 1. Geen openbaar vervoer, dus in één doorgetrokken lijn naar Compostella, en de kilometers op deze lijn loop ik met mijn rugzak. Dat is tot nu toe gelukt, en dat gaat ook lukken! We komen aan in Melide en het is relatief rustig bij de Municipal. Na de douche gaan we het stadje in om te eten en de halve finale van het WK te kijken tussen Frankrijk en België. Rechts van ons zitten zowel Belgen als Fransen. Stiekem denken we aan een finale België – Kroatië. We zitten op een terras aan de Camino en dan komen ook Giulia en Mirko aan, gaan zich opfrissen en komen er dan bij. Helaas verliezen de Belgen en dan horen we van Giulia dat ze morgen naar een dokter gaat. Haar grote teen is opgezwollen en ontstoken. We spreken af elkaar morgen op de hoogte te houden van de ontwikkelingen en zien elkaar dan waarschijnlijk aan het eind van de dag. Gelukkig heb ik vanaf vandaag weinig last meer van de jicht en misschien staat ik nog een bus ga pakken om een dagje in Finisterra te kijken. Ik sluit niks uit, maar ga eerst de Camino afmaken tot in Santiago de Compostella. Morgen weer een mooie mijlpaal in het vooruitzicht met het 3000 km punt en de op één na laatste dag. Mijn schoenen halen het net denk ik. Op de Vierdaagse zal ik weer van mijn andere paar gebruik kunnen maken, dankzij buurman Marck, die ze opnieuw heeft laten verzolen.

